

avskrift.

ACC. N:R M. 9313 : 1-98.

Landskap: Öland

inlämnat av: Lars Nilsson

Härad:

Adress:

Gäddby

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår: inlämn. 1943.

Född år i

Andliga sånger, lilla, psalmsånger

m. m.

orig. 86

avskr. 98

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

om Jag vill selskapa de andra
Som du fått förleda från sanningens väg
och inibland villor förleda.
Jag vill dig platt intet o - med mig ack Säg,
Jag vil med dig intet att gera.

6. Forakt du mig skanker till baka Jag dig
Ditt prål och din flärd platt förakter
J från din gemenskap Jag Skelier nu mig
Och Evighets godt efter trakter
En fremling Jag vandrar här än litten tid
hur länge allena vett Herren
Sen önsker Jag komma till sällare frid
I Salighets landet der fieran.

7. Wäl dän Så kan säia och mena dett rätt
Som så kan uppoffra, försaka
för honom går fram=ått - om ej så lätt
må alldrig han vika till baka
Ej stanna i farten ej hindra sitt lopp
men sträfva med ifver itrone
Så nå han sin väntan och vinner sitt lopp
Får Gladie, får, Rike, Får Kronna.

ACC. NR M. 9313:2.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

O JESU dig ske tack och pris
För denna Siäla dryck och pris
I Bröd och vin Din kropp och blod
Du Skänkt, Som hjerta Siäl och mod
upp muntras till att lofva

Lått mig i dig
Till din är - JESU kära
Karleks frukter ymnigt bära.

2 Du drager O I Mannuel
Ju sielfver en utti vår siäl
att där din bonning taga hafva
ack milde Jesu där for gif
oss mod att föra heligt lif
och ej med verldens slafver
Werldens lust ger pust
Lått oss akta - efter trakta
verldns flärd helt för akta

ACC. NR M. 9313:3.

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 3 Bevara oss O Herre from
att vi ej till förskraklig dom
Din helga natvard nutta
Naj! Iått datt dyra lifsens bröd
j trona stilla all vår nöd
och samvets oron stutta
och nu hjälp du
Oss så lefva och så sträfva
att vi mötta dig sist gläde JESU fötter
- 4 O! att vi sådan salig frid
må vänta på i all vår tid
J hoppet och i trona
Och slutligt i från Jämrens dal
får flytta in i himlens sal
och då få lifsens kronna
Praktig, Korstlig
som förverfvad - vi far ärfva
I Guds Riek - och där blifva hans Englar like

ACC. N:R **M. 9313** 4

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5 Dett gif oss ifrån din nådës tron
O JESU CHRISTO Du Guds Son
alt för din död och pina
Dett samma medan vi gå här
vi vänta på att undfå där
Där herren samlar sina
Ammen - Ammen
hjelp oss kämpa - hielp oss dämpa
Synder alla och vår Siäl i Gud befala

versor vid PÄR NILSSON dotter i Hagelstad begrofs
I Källna kyrka

I J N

ACC. N:R M. 9313 57

✓
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ack säl du lilla
Som Slap förspilla
sin tid uppå vår usla Jord
Sen kom till hamnen
I karleks famnen
Där jdel lust och fröjd blir spord.

- 2 Bland Engla skaran där får hon vara
Och sjunga härligt pris och låf
Hon skin som solen för nådastolen
Hvid Himla Konnungens siöna hoff
- 3 Ditt vill Jag komma i bland de fromma
Som Sälla där vitt kladda stå
Ack vis mig vägen och gor mig trägen
O Gud att ditt Jag komma må.

- 4 Här pågår striden där vinkar friden
O! Lär mig redligt kämpa här
När hyddan lutar när kroppen sluter
Ack att Jag fick vara där
-

ACC. NR **M. 9313:6.**

Wersar som Prädika På Christi himmelfärs dag af Chr Herm
Ringberg.

v 1

Tacksamt rörd Jag nu uppträder
Inför Gud på denna dag
Och mig hierteligen gläder
att hans Evenielieum
Jag af nåd har fott förkunna
under 3^{ne} flyda år
Gud mig nåd och bistond una
För den tid som förestår

2 Om jag något mäktat göra
För Guds ära i mitt kall
Lofvet Priset då tillhörer
Dig min Frälsare vist skall
Jag så arm så usel bräklig
Ack! vad kunde Jag förmå?
Men den nåd dän är tillräklig
hvar med du mig vill bestå.

6
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313 7.

- 3 Hjelp att Jag ej fåfängt luppit
att ej mödan är förspild,
Jag i bönnen till dig krupit
vetande att du är mild -
Ropatt att du ville sända
nåd till arma Syndare
att sig redelig om vända
j från syndens Lust och ve.
- 4 Lof ske dig som hielpen Sände
ned till mig Skielf va svag
må ej diupt mitt elände
få förhindra att ju Jag
Om för Siäler till din ära
ädla Säden sprida må
Så att sälla fruktar bära
där för Evigheten må.
-

7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313: 8

8
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Werser vid Begrafningen efter Bonden Nils Jonssen dän äldre,
Nyby vid däs begrafning.

Wers 1)

Älska varandra i nöd och i lust
Så låfver Christliga maka varandra
Dela inbördes både Fröider och pust
men på engang att evigheten vandra
detta är icke den vanliga lag
Detta dock biuder oss betrakta j dag

2)

Inbördes däs omsorger skötte
begge från lifsbördan hafva fott villa
Sen sörjt dennena af dags hettan trött
Syntes till döds=skugan brådstött att jla
ville den andra ej stanna här qvar
Endas vandringen så sorgbunden var.

3)

Nä j i dätt tysta där hustrun fott ro
från Lifvets sorger och oro och möda
önskade Mannen att och så få bo
hvar utti mullen så tungt bland de döda,
vennen hitt haster att följa sin vän
går i sin kammar slår dören igen.

ACC. N:R M. 9313:9

- 4) Så innan kort både hustru och man
Skyndade ur tiden tom lemnadt sin boning
Ack om då Siälen ett härligare fann
på sällhets orten för JESU försoning
Ack om de finge till frids=landet gå
Ack om de väl tog för de bägge två.
- 5) Boplats på jorden de ändratt så nys
Länge ej nybygda husen bebode
Så våra anslag helt lätt gå om sys
hverken de sielfva eller andra dätt trode
att deras timglas skulle rinna så fort
att dätt så skede vi nu har fott sport

9
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R **M. 9313**:10.

J I N

10
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Wi vänta bättre tider men ej på denna jord
När dätt till ändan lider då lafver oss Guds ord
Blott kamp och veder möda. Ty Sattan reser
sig, will Slagta sarga döda mott herran
föra krig

2) Men ack snart slutas denna.

Vår usla jämners tid, Guds barn få Fadren
tiänna i evig fröid och frid. de kämpa här
och strida. Att stå mott Diefvulen, De vaka
bedia lida och gå till himmelen.

3) De lofva väl sin Fader men i stor

skröplighet. var en af dem är gläder.
I största uselhet - Men ack hvad skall
dätt vara när de få se sin Gud
upp till hans rike fara och sjunga med
nytt Ljud.

4) Då få de rätta fröiden. Som han däm

Lofvatt ha där upp uti högden för=
gätter all besvär. Som de på jorden rönte
jnunder kampens strid. Ty de stå härligt
krönte och nuta Evig frid

ACC. NR M. 9313 //

//
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Wersar begagnade vid Bonden Pär Nilsson Dotter
Britta Stina

Men ack du söta död så ropade Brita Stina
Som komar nu så mildt att mig strax hänta
hädan ditt - Där jag skall som en sol
I Himläns klarhet skina, -Jag hörer JESU
röst som roper ack kom hit. - kom hit j
höiden - till Himla fröiden.

Min sköna Brud - att få din skrud
Dröi icke mer J Edra låga böider
Du är ju prydd med - köna Himla dygder
Du pasar här, - dröid då ej där
Näj kommen kära kom din krona
liger färdig - Jag sielf dig jort och
Bilv din Krona verdig.

/2/

Farväl min far farväl min mor så sade
Britastina - Jag har ej nogon ting att
dröia på Er usla Jord. - min vän i Him-
län - Mig kaller upp till Sina. Jag har
Just nu fott bud Jag vill ditt upp till Gud.
att fly till himla staden

ACC. N:R **M. 9313**:12.

12
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

uti bland helgonraden
Som klädda stå
På harpor Slå
och sjunga lof och pris till salems ära
och sina kronor där till härlig prydnad bära
Ditt längtar Jag
Ack sälla dag
när ljuset släckes att och den frigjorda Anden
krop fångslet slapp och fick fly in uti de sälla landen
Såf - Såf - Såf - jord du lilla vän
här j denna griften
Barna vännen Frälsaren
har, så säger skriften
haft dig kär jag mycket kär
Där före han så hastaet
rycker dig från lifvet här
dett du och för kastat.

4 v

Såf - Såf - Såf - i ro du lilla vän
Du fick lemna Jorden
Siälen upptill himelän
redan färdig är verden

ACC. NR **M. 9313** / 13.

13
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

där hon smaka sällhet stor-
Himla fröiden nuter
nu är hon där JESUS bor
till Hans famn sig sluter.

5v

Ack motte vi som här går qvar
bland mödor faror strider.
betänka att och för en var
till afton=en dätt lider
och måtte dagen brukas så att då
klockan klämtar
Till Himlens afton vi må få - tro att
JESUS hämtär
från möda sorger och besvär
och nuta sällhet där hon är.

ACC. N:R M. 9313:14.

TACKSÄGELSE.

14
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nastlidne söndag då vi här
till Guds känst samman våro
Guds Englar med ett stort beiär
till qvanstad nedan foro
De hade bud från himmeläns höid
och skulle till där sköna fröid
En himlens älkning föra

- 2) Där fans en Siäl, så skär så ren
i Fralsnings bloditt tvagen
men kroppen var så späd och klen
af Siukdoms plågor slagen
ack! tänkte de en sådan siäl
hom Paser innerligen väl
att j bland hælgon vara.

- 3 Ack vi befalning hafve ju
att hanne med oss föra
Fast Far och Mor är borta nu
får dätt ej hinder göras
De sitta i Guds Tämpel här
På jorden men hon Skall snart där
j Himla Tämpel Siunga.

ACC. NR M. 9313:15.

15
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 4) Ack Se hon Glänsar ren Så vit,
j klara helgon dräkten.
Hon skall väl bli väl kommen dit
till Stora helgon släkten
Ej dröia gäller en minnut
Nu slacks den matta lampan utt
Och Siälen vi annama
- 5) Dett skedde så och Englarne
Den dyra Siälen förde
Högt upp i gönnom himlarne
Jag gissar att hon hörde
Så mongen rop från Frälsaren
Kom Petter kom min hiertans vän
j från den låga Jorden
- 6) Wist var det ömt för Far och Mor
att Petter andlös finna
när de från Kyrkan hinna
Jag dätt med mycken Siäl Jag tror
att Petter andlös finna
att träffa honom stel och död
men Gudske lof dett har ej nöd
på Salig ort han hamnat.

ACC. NR M. 9313:16

16
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 7) Jon Nilssons var hans faders namn
och Karin modren heter
för gäfves öppnade sin famn
mott Petter menniskor vett det
Han bryr sig ej om far och mor
Nej i dätt Hus hans Siäl nu bor
har nog föräldrar funnit
- 8) Tre fiärndeler af ett år
och 20 Dager mera
Blott tiltag 3 hæn skåda får
utti vår verld ej flera
af mödens dagir ej räkna fick
och han var nöid från Oss han gick
och vist vår verld ej saknade.
- 9) Men ack hans ömma moder då
Som Far och barn begråtar
på dänna dag - de bägge gå
och komma hit ej åtter
helt vist de Smärtar känne ömt
men morfar har i tiden drömt
att få till Sälskap Peter.

ACC. N:R M. 9313: 17.

17
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 10) Den gongen drömmen och blef San
vi underligt det finner
vid grafven Petter morfar hann
där en gong vi däm hinner
Ack! att dätt våro då så väl
Att ock Så vår förlösta Siäl
fick lilla Petter träffa.
- 11) Söri jicke Far grått jicke Mor
Siung lof och pris till herran
en fröid longt Större än man tror
Ert barn där njutter fiärran
En fröid Som intet öra hört
En fröid Som intet hierta rört
här är ej Siäl till tårar.
- 12) Han önskar traffa Er en gong
Er Som han föga kände
Enär hans tid ej var så long
för än han från jorden lände
han ville traffa i ditt hus
där Lambet sielf är Sol och Ljus
han väntar Er där uppe.

- 13) Er hasten då och red = er till
Er skaffen helgon skruden
En sådan herran skåda vil
uppå den kära Bruden
Som finna skall sitt sälla hem
I nya Guds gerusalem
när Siäl och krop åttskilas.
- 14 J Bättring Tårer och i tro
att er j årdning laga
den som upp till de sällas ro
J Dödens stund vill draga
Most blifva gamla menniskan qvit
Ty JESUS känner blott som sitt
Dett som han Sielf har fott reant.
- 15) O vänden Eder blickar hitt
J från den usla Jorden
Ack längten längten längten hitt
Jag hören dessa orden. j från ert
barn som Särligt fick fly hädan och
till herren gick. Ack längten att så råkatt

ACC. N:R **M. 9313**:19.

19
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 16) Lof Ske dig Gud som honom tog
ifrån dänna Jämmer dalen
här vanker pläger jämmer nog
Där uppe rick hugsvalelse
du där som gott på törnes stig
Du utti döden funnes dygd
Och helig salig hetter
- 17) Hjelp oss vandra - med var andra
genom pröfnings lifvet Så
att när tiden är förliden
Wi din glädje motte få, - Ammen

Denna boken är af Skrifven äfven af mig i frös lunda
den 9 aprill 1841

ACC. NR M. 9313:20.

Wersor På Christi himmelfärdsdag I Källa 1841.

CHR. RINGBERG.

20
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Du Jesu som till himlens land
från usla Jorden farit,
Räk nu till oss din nådes hand
och som du bland oss varit
så blif oss när i var minnut
Till Jämmer tiden har sitt slut.

2vers Ack Bed för oss i fadrens hus
vi sådant väl behöfver/ att vi
får ledning Råd och lius
Mott oss alt kan
bedröfva - Sänd tröst du högste
tröstare vå broder vår förlösare

3.v. Ack rickta sielf alt vårt bejär
upp till dett goda landet
Ack lär och längta där du är
Så att då när dett bandet
blir slitit som oss fängsla här
vi motte kom ditt du är.

ACC. NR **M. 9313:21.**

21
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 4, Du samla vill uttj din höid
Dem som dig här tilhörer
där siänka däm en Såden fröid
som hördt har intet öra
och Intet öga skådat har
och utti jngens tanke var.
- 5 Ack motte j den skördens tid
Wi bland dätt vetet vara
som du hophämter där j frid
ack att bland helgon skara
vi motte krönte där då stå
och Nya Songen Siunga få.
6. Slit hjertat löst j från det alt
som sådant vill för neka
låt oss här gå som du befalt
och söka främst dett ena
hur vi med obesmitadt siäl
må mogna för vårt högre väl

Ammen

ACC. N:R M. 9313:22.

manuskriptet som är lånt för avskrivning

22

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:23.

I I R

Erhindran Lämnad vid en begrafning.

Stanna här vandringsman öppnad är
grafven ned j des diuppen din Lik män
Sänkt; Siälen är flycktad och kastad är
Staften; Loppet är sluttad O har du betenkt
Att och Så dig denna vecktiga färden säk=
ert står före. Beredder dig gör snart kanske
snart du och så kalla ur verlden väckt=
are ropet Med andackt nu hör.

v 2

Gyckla ej lengre med sarlighets=saken;
Slössa ej varslöst bort nådenes tid.
Wackna nu upp och blif sedan vaken
Sök för andklagande Samvetet frid
Med att när yttersta timman är slagen
Är dett försent till att söka Guds nåd
Ack så begagna nu väl denna D(agen)
Hor Herrans röst och foli sedan hans råd.

23
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:24

Wers 3

Fråga dig sielf om du och finnas färdig
Om dett nu gälde att möta den Gud
Pröfva dig om du till Himlen är värdig
Iklädd i Jesu rätfärdighets Skrud
Ack kanske du har ej uppa denna vägen
Tagitt ett Steg som till Himmelen bär
Kanske du stod nu förtviflad förlägen
Om dödens budskap dig träffade här.

Wers 4

Gäckad af verldenes och Syndenes lustar
Söcker du icke att Radda din Själ
Gråter väl stundom och qvider och puster
Men dock för summer ditt eviga väl
Söker med rätt och med orätt att samla
Alt vad du hinner af Jordenes grus
Usling vad gör du du evigt skall famla
Rysligt i mörkret ej se nådens Lius

24
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313:25.

25
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Wers 5

Kraftigt i Jesu namn Jag dig påminar
Dett går ej an att du vandrar så fort
Tiden som blixtn helt hastigt försvinnar
Söker du hamna på olycksarlig ort
Om du ej vacknar snart ur dina drömmar
Om du ej bettringen rätt griper an
Om du ej Skynder till hohnom som ömmar
För arma Siälen och hielpa dig kan.

Wers 6

Stanna ack Stanna i yrande loppet
Graffen Tör vara för handen helt snart
Bygg icke längre på grundlösa hoppett
Haf för din Själ dett Besväret ospart
Att utti heliga Ordett ransaka
Där får du se vad väg du nu går
Är den så ond ack så vand straxt tillbaka
Ack Sök din Räddning i Frälsarens Sår

ACC. NR M. 9313 26.

26
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Wers 7

Tiänner du icke din Gud här i tiden
Redligt och trogett ack Säg kära Själ
Kan du då vänta när den är förliden
Att få deltaga i Helgonnens äl
Tenker du JESUM j Himlen skall kröna
Den som ej trampatt mott Sattan och verld
Tenker du att han skall med sarlighet löna
Den som blott nuttitt af Luster och Flärd

Wers 8

Tenker du så o då är du bedragen
Nådenes lön delas Rätvist dock utt
Hiskligt förskräckligt blifver den dagen
När som din Jordiska lefnad är slutt
Werlden och Synden som ägde ditt hjerta
Moste du lemna och Himmelen fins stängd
Under osarliga Pina och smärta
Ser du fram för dig blott Syndernas mängd.

ACC. NR **M. 9313** 27.

27
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Wers 9

Ack uppa Tronnen du Dommaren skådar
Som ej kan blickas med böner och grått
Wredgade blickar ditt öga beskådar
Du med ditt sällskap ni fölias nu ått
Bort från Guds ansigte i eviga Pina
Bland de fördömda osarligas tal
Rengorda Siälar Blott de skola Skinna
Glänsande Härligt i Himmelens Sarl

Wers 10

Ack om nu samvetett dig här anklagade
o om du tenkte med Bäfvän på Gud
Om du nu ser att J alla dagar du blott har
Syndatt och trampat Guds bud
O Så lått nu ett sannings ord gälla
Angrip din Bättring med alvar och - nitt
På ditt ei Döden dig måtte få fälla
Så obered - nej Sök nåden med flit

ACC. N:R M. 9313 28.

Wers 11

Gå ej en dag med Den himliga börda
Som du med blygd På ditt samvete bär
Laga att den Själens lif ej får mördas
I Jesu namn Jag dig heligt besvär
All full af ånger, till Jesum snart hasta
Tigga med tårer om tro och om nåd
Att Dig bortfärdig till nådastolen kasta
Och ej mer rusa utti öfver Dåd.

Wers 12

Då skall han öppna för dig huldade famnen
Synden förlata tillgifva din skuld
Wisa dig Såren den Ljufliga hannen
Wara en Herde så jertligen huld
Som fundna fåret med glädje annammar
Brottsliga barnet med ömhet upptar
Och dett sielf sedan i Sjöttett annammar
Wårdar dett ömt som den huldaste Far.

28
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:29.

29
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Wers 13

Ach För en Sådan är grafven ej grufvig
Och för en Sådan är döden en vän
Och för en sådan blir vilan rätt liufvig
JESUS sielf Låsar Grafven i gen
Där hvilar kroppen till hans röst skall skalla
Ack dem uppväka till glädie och fröid
Och så förenade med Själen den kalla
Att hos sig vara i Himmelens Höid

::::::::::

Ack JESU gif att dessa orden i Dag må
göra välsignad verkan På var enda Siäl
må den ur syndens sömn, Den säkra
syndaren störa; uppväcka den som vårs
löst Härtill förspillt sitt högsta väl! Lått
nådenes ande sielf På deras samvette
skaka - som står kring denna grift
Gif kraftig rörelse; att de ej med synd=
ensens falska lugn gå him tillbaka
Men tvungna bli att företa sin dödts
beredlse

ACC. NR M. 9313:30.

30
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Se än en gong ned utti denna mull
som snart skall gömma Din andlösa
kropp som blifvitt här ned sänkt
Wid denna syn! - O må du aldrig glömma
Att dödtrens budskap sker helt ofta obetenkt.

Tenk På i tid När krogen lägges ned
I melan några bräder - Hvardt hamnar
Siälen då? O tenk På detta väl -.
Där är Jag vis att du här vacker beder
Strider och Söker med all flitt få räddning
för din Siäl -.

FARVÄL DU SOM FLYD - WI STANNA
LITTET QWAR - SÅ WIDA HERREN WILL
FÖRLÄNGA VÅRA DAR - GUD HIELPE OSS
ATT HÄR I JESU TRO SÅ WANDRA
ATT NÄR WI DÖ WI DÅ FÅ MÖTA HIMLA
BARNEN ANDRA AMEN

Fröslunda den 8de Mars 1847

OLOF JÖNSSON

O. Jönsson

ACC. N:R M. 9313:31.

Här följer i manuskriptet en svårläslig sida, innehållande en multiplikationstabell, de romerska siffrorna m.m. Hänv. till originalet,

31
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR **M.9313** 32.

32
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Werssar För Prädikan På Christi himmels Färds dag 1831
af Ch. Ringberg.

I J N

Sanby och Gårby

En man utaf en ädel Släkt som van
drade I verden, J något mer en 30 år
an gripe Himlafärden. För oss var
han här usel arm, led Smädlek qval
och döden; men toligt genom gick han
alt att rädda oss ur nöden: I egen
kraft dödsfängslet med väldig arm han
Brytar; och står ur grafven härlig upp
och död i lif förbytar: Helt kort Sen des
han var en Gäst, I vårra usla bygdar:
och Stärkte Sinna svaga tro; för mante
dän til dygdar; Sen J från Jordegruset
til kienda Faders Husset, med segrar -
Prydd. han sig begifvar och dän af
Englar helsad blifvar; Som hielte-konn
ung, Frälsare, och uslingarnes räddare:
afgrundens öfvarvinare, O Jesu du är
värdig, dän tron Som nu du Innehar

ACC. N:R M. 9313:33.

33
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och äran glädjen lofvet, där uppe
hos din himmla Far

66

A I J

Men drag oss Jesu efter dig att vi.
med nit må förakta verdens Glittar
mull och Himla vishet köppa: Tag drag
Oss här in I din nåd: och led oss
sedan med ditt råd att när en gong
vår Siäl Skall Skelias j Från värden
Hon klädd uti DIN SEGER Skrud får
Görra Himla Färden AMEN.

nogra kotta Sprok ur din lilla tiempen

216

Bed för alla och befall alla gud i var
litten I tin ögon att tro i guds ogon må vara stor
218 Salig är den som Genom lidande
och kors Föler Jesum i hans lefverne efter
ty på Sistone skall han hafva godt
när Jesus: och vi behöfva rädas att
han skall höra det onda på then sista dagen.

ACC. NR M. 9313:34

34
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

82 ingen Så from och andäktig varder
i hiertat dän frid som är i Christo funen
vilken intet möter nogon börda eller be-
-svär tår före tå du äst i sorg och hiertans
bedröfvelse Så äst du med JESUM på
korset, och när du hörar hårda ord och
ofödiska ord talas emod dig tå Gifvas tig
dricka utur härrans Kalk til din Siäls
helso tig stilla och drick helsobägaren
utan knår så skal herren försvara
dig I lifvet och I döden.

89 Intet är kosteligare än att med stilla
tigand och lidand stopa munen till fölia
CHristi exsämpel efter Som teg inför
Pillato tå mycket falskt vittnesbörd
sades emot honom.

319 Ehvad tu äst Så låt dän heliga bönen
varra tin fölieslagare och tröst

312 När för Sökelse kommer bör man strax
vara till reds med bonen förtvifla icke gif
ei vika utan vara stondaktig och befall tig gud

Herre JESU, kom och rena mig:

twå: och ränsa mig at Jag med rent hierta
och kysk kropp må kunna taga emot tig: ty

ACC. NR M. 9313:35

35
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag mår intet väl at vara tig för utan

279 Blif JESU alldraste, heligast lefvärne
lik och efterfölj hans fatig dom ödmiuk
het och tolamod undar förakt af denna verden

53 JESUS SÄGAR

Jag är så from och barmhertig at Jag
altid är färdigare til låta än du till
bedja mig vi fruktar du då vi äst tu
Så rädd för att te tig fram till et så
stort barmhertighets sköte, och varför
vill tu fly undan för min nåd som
tig så mildeligen till biudes

54 JESUS SÄGAR

vil tu töfva och intet komma fram
förr än tu blifver verdig När vil tu
tå af dig Sielf blifva värdig
om the fromma och värdige te stora
och fulkomlige Män allenast våga
att komma til mig hvem skolla
tå Publikannar och Syndare gå therföre
kommar til mig i overdige at i mågen
blifva värdiga. och i onde at i magen
bliva gode.

ACC. NR M. 9313 36.

36
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nu borde hela Jorden sig fröidas åt de
orden att gud är menniska, och kommen
til osstil oss Neder. ack ofrom honom heder
lof Pris och tack Helleluia

2 kom låt oss fira helien låt Se I
heldren velien er Siäl enn kropens
kost Se alla Himmlar Fulla men de
de i mörksens kulla de hafva verken
Jul eller Påsk

3 Kom vennar allli hopa hör Englarna
de ropa och båda evig fröid ack Jesu
När Jag tänkar hur du i kruban blän
kar Så blir min Siäl både glad och nöid

4 tänk Skaparen år blifven med krop
och Siäl om Gifven lik som ett annat
barn de himla ei om ringa han låtar
Sig här bringa och lägas ned bland stoft
och Skan

ACC. N:R M. 9313:37.

77
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 5 Ack JESU broder tiäre dig vare evig ära
välkommen till vårt Land vi ned istoftet
alle med evig vördnad fälle och tiösse
din utt Strägta Hand
- 6 Välkommen hit vå konnung väll
kommen lifsens hånnung välkommen
vår monnark välkommen Soll du liufva
välkommen till din dufva Du Brudgum
Siön och hielte Stark - Amen, Amen

- 153 Hör til tu sukande turturdufva
merk här uppå tu Som ett ensamt
Lefverne åstundar tu som älskar
en ovärdelig kyskhet När tu gömmar
tig undan för menniskor gny för att
Siötta tin bön och andåktiga betraktelser
Ser tå sällar tu tig in till änglarnas
himmelska kor
- 246 Ingen skada är så ond att han in
botad varda då man allenast öpna sårett
och lagar råd hos någon andelig läkare

- 252 Om du vill skötta stillatigande Så fly
ofantelig rum och gak bort i ensamhett
- 254 Menniskan borde så hålla sig så som
om hon dageligen dänadag skule
sankas i grafven
- 255 tänk så lides Gud och du är allena
i värden så skall du stor frid hafva
- 257 Om du din tröghett / i ditt hierta
besegrar och holler ditt hierta
fran utt svafvandet så bannar du väg
en för andakten och skall alltid vid
sluttet få glad vara
- 258 En andäktig sinngare och beddiere
Gifver allenast aktning på Gud och på
Sig sielf
- 210 Bevara ditt hierta invertes och alla
dina Sinnen utt värtes att du icke
fångad varder af något nöie son din
siäl är till skada
- 11 Guds rike fås med kamp och
sveda, suckan och grått; genom vällust
och ära vardar Paradiset bortmist.

ACC. N:R M. 9313:39.

39
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 1 Blif gerna okänd, förglömde och
för intet aktad: det är dig salligare:
och bättre om du vill ingå till Lifvet
än af meniskor prissad varda.
Suckning Herre gud. skänk mig dätta
lifvet antingen stör nåd, eller tag mig
snart bort ifrån denna verden att
refvan icke vardar verre: ty lefva länge
och inntet bättre sigt lefverne är
samla större straf uppå sig
- 63 holt dig intil Jesum. Gif dig åt honom
låt up för honnom till hierta och för
teli för honnom dät du så länge burit hafver ilön dom
- 64 Äst du i sorg eller glädie så tag din till
flykt alltid til Jesum för hans skuld kan
du lätt vedersaka all nöien för
hans skuld blifvar alt bittart och vidrikt
dig drägligt iag behagligt om du af kärlek
till honnom bär dätt

ACC. N:R M. 9313:40.

40
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 140 du vet väl min Gud huru Jerna
Jag vore hos dig och Jag kan ei nog säia
huru inderligen Jag åstundar dätt dätta
beder Jag intet allenast då mig ike
går utan mig må gå så väl dätt
nånsin vil så önsker Jag dock att
halldre vara när dig
- 141 dän isin kamare vaker och tiger
dän går med Jesum in i öknen
- 142 dän uti bedröfvelse och fryttelse
beständigt och an dägtigt beder han
tiempar med Jesum i döds
kampen emot iefvulen
- 144 Ho som viligt verdersaka alla
verdenes ting: och förglommar dät
synliga den dör med Jesum uppå korsett
- 145 ho som sitt hierta
holler rent och i ro dän svepar
Jesum i rent linne och begrafver honnom i sitt hierta.

ACC. NR M. 9313:41

41
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Inskrif o Jesu i mit hierta åttankar
af dina sår och förläna mig att Jag be
Garligen lider smädleck och oförrätt
dän nå koma af hvem som hållst
han vil att Jag må varda dig lick i
lifvet och i döden var du mit Lif så skall
Döden vara min stora vinning

40 Min Gud vad glädje kan Jag väl hafva
i verden då Jag besinar alltings
ovishet och Braklig het under Himmalan
men om dig är Jag vis att du äst god och att
din barm hertighet warar evinnarlige öfver
alla som dig frukter

30 O huru ädel äst du o Siäl hvilken un
der bar kraft är i dig för dolld du som icke
kan blifva stilla för än du fått dätt högsta
goda och nått din sista ända

37 O liuflig sällskap med Jesu och under
Jesu vingar! o liufliga sammandbindelse
ful med den heliga Andas kärlek och
hugsvallelse, dän sig bättre låtter känna
än uttalas dätta går den siällen an som

ACC. NR M. 9313:42.

42
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

blifver främmand för allt dätta i verden
Suckning O Jesu du sanna du du ädod
liga lif o att din nådens ofverflöd
Jag i mit hierta funo o att din ädla
kärleks glöd i evig kraft där brunne
ack hielp mig vaka dag och Natt din
nåd att väl bevara mott dän Skara
som efter dän skatt sattans rike Fara
Suckning) O söttaste och allära iufligaste
Jesu / var välkommen. högeliga lofvad
verdästa Jesu! hvad ära skall iag vissa dig?
eller hvad tacksäielse skal Jag dig
dig hembära Du som mig oändeliga
Bermhertighet hafver bevissat och om Jag
skulle finna på någodt dätt Jag
kunde gifva dig så vord dätt in ditt
för än Jag gåfvo dig dätt Hvad skall
Jag då vedergälla dig? hvad skall
Jag göra ditt heligaste namns åminnelse
och lof: Jag voro väl förbunden till
mycket män är dock till dätt ringaste
o duglig likväl min söttaste Jesum
vil jag dock lässa om dig skriva om dig

ACC. NR M. 9313:43.

43
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

siunga om dig tänka uppå
dig lalla om dig arbeta för dig lida
för dig i dig vill Jag glad vara vara
dig vill Jag låfva dig vill Jag upphö
ia Dig vill Jag för härliga Jag vill
till börliga tilbedia dig, ty
du äst min gud på dän iag tror dän
Jag sökte dän iag alltid åstundat
hafver Gif mig ett godt tecken att min
ögon en gång måga skåda ditt dägeliga
ansikte i himelan amen

? Guds barn. Gud har till ett bevis
behagat att också för ändra deras Namn
som varit Store Gudts Män, såsom
Abraham i Mos 17.5 där för skall du
icke mer hetta. Abram, uttan Abraham
skall vara ditt Namn ABRAM betyder
en stor Fader men Abraham betyder
mykenhetens Fader efven så Jakob
du skall icke mer hetta Jakob uttan
Israel Jackop betyder undertrampare
ISRAEL betyder en Guds tiempen en
Gudts Förste Så ändrade och Jesus

ACC. NR M. 9313:44

Petri Namn Du äst Simon Jonna

Sån du skall hetta kefas dätt

betyder Hällebera etter en sten af

ett hälle berg: min Simeon dätt

betyder TILLHÖRARE.

Denn rätta hjertans ödmukheten

emot andra menniskor som alla Sanna

.Christna söker att j kläda sig

inför Herren vår Gud

1838

23

44
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313: 45

I J N versar

Kom vänner wi viliom till Him
melän gå! vi viljom på Jorden ei
bygga. Kom låtten oss hastigt gå här
I Från: Här kunna vi ei vara tryga
vi viljom ej bygga På dänna här Jord
ty här har Diefvulän skada jort på
monnga Dyrhtiöpta Siällar

2 Kom låttom oss taga. Warandra j
hand: Kom låttom föllia varandra
upp till vårt rätta fädernas Land:
Ditt villiom vi ständeligen vandra:
Ack kom låttom oss gå: Dän vägen är
god: Han är iust stakad med Lambsens
blod: Så finna vi säkert vårt himvist

3 Vi villiom ej ledtsna ei tröttna
vid: Att vandra bland tistel och törne
Ty ingen kan få en evig frid, föruttan
att lida tilförne: Ty alla de som för
oss har gådtt: Har sorg och bedröfv
else haft på sin lått ej hafver de
dansatt På rossor

45
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 4 Men alla de som ej villia gå att Något
på jorden lida. De skolla De Skolla:
sitt utti plågom gå och där utti: qvallen
sig wrida: ty icke har Herren Jesum
sakt: att vi uppå Jorden Skall Tefva j
Prakt. Och sedan få Himmalän ärfva.
- 5 O näi hans vällsignad ord lyder så
I Sollen försmädas af alle I skollen
verldens förfolielse få hon eder Dårar
skall kalla: Samt uttkasta eder af synna
gogan och städtse vara edar ovän och eder
för min skull Hatta
- 6 Men i alla mina, Lamungar, beder Jag
var rätt glada fast än ni här Hvandrar j
Sorgarnas Dall så skall ändock ingen
Eder skada fast Ni skolla gråtta och
hverden skolla Li : Så glädiens och Fröid
ens Däs mer, eder sorg skall vändas j glädie
Jag lofver och tackar dig Jesu Kär
För dessa Så dyrbara orden, Låf vare dig
nu för Dätta besvär du hafver med
oss här På Jorden och tröttnatt ej vid oss

ACC. NR **M. 9313**: 47.

Du trofaste vän men för oss om sidar
till Himmalän din Där villiom vi dig
Evigst låf siunga AMEN HALLELUIA

+

47.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313 48.

GRAF SKRIFT vid

Petter Anderssons hustru J Södra

ALBY X

I I R

J Bönnar och tårar hon tiämpatt
och vunnit hon sträfvatt med all
var och Mållet har hunnit när Res
san Dätt Gällde då blef vist bråttom
men färdig hon var väll
När Döds budett kom

Ty efter den stunden hon innerlig
längtat och letzen wid värden till
Himbygden trängtatt Nu stormarna
laktsi nu har hon fott hamnen
så tryg och så J Frallsarens Fannen
Ej mera hon fattig
här vandrar på jorden När
Siällen blef buden till himmel
ska Borden och kroppshyddan
hvillar här lungn j sitt Bo och
trötta vandrerskan har har fatt Ro

Esa 39. Cap 18

Nya PSb 474 v2, 484*v 2

48
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313:49

49
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lissa Måns Datter Som vådeligen
om kom nära Göslunda by under
en stark Snö=yra D 12 Februari år 1836 jen funos d 16 är
förvarad har j mullen hon hade uppnatt en
allder af 52 år 10 månader och 6 Dagar

//////////

kara du älsk din söta siälla ven
Jesum ofver allt ting och latt ingen
ting att skillia dig och honnom

//////////

knyt tröhets bandett fast lått
ingen dett uppslitta Lått mig i evighett
ei blifva från Dig skilld Ditt Namn
utti min siäll med andans finger
ritta och in graf Där uti Din kärlleks
sanna billd

lär mig med tronnes skolld j hopp
och tållamod strida om jordad Du
mig sielf med sannings fasta band
Om efter Ditt behag jag finge med
Dig lida lått ingen mig Dock ta ur
dn stirka hand
upp lys du mitt förstånd i korsets

Utskrift af Lissa Måns Datters

ACC. NR M. 9313:50.

49
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Himlighetter i Den Gemenskaps
är iag venskaps bandet fast ditt
han förakt och spått bli idil juflig
hetter Dett ok och borda lätt
verdslustan mig en slaf
att Jag ei soker dett som jordene
tillhörer Jag siellf skall blifva
jord iag dett for visso vett men
att Din ande mig på smalla vegen
förrar till dig lif och mitt lius
och min rattfärdighet
till des du likes mig inför ditt ansig
te ställa sen jag fullbordat här
i dig mitt vandringslopp då ur ditt
nade iups omåtteliga
källa din fulla kärleks flod mig
evigt rinna upp
de fattigas trängtan hörer du herre deras
hierta är vist att Ditt örre akter der uppå
ammen

ACC. NR M. 9313:51.

I I R

Statt upp war ljus! Sannings ljuset lyser
in i vad Siäll, som efter Sanning far - sök
här med flitt - Tank Bokens skallder hyser
af ädel art - Ack! ingen möda spar,
att under bön till Gud om Andans nåd och
ljus, här omsorgsfullt rätt Profwa och ransaka,
då skall du se att dätt blir klart i siälens
hus, och att du Himla=manna här får smaka

Dätt är ju godtt att ha en vän som vägen
rätt viser fram till Himlens salla ortt
där siällens hem, Guds stad fins belägen
och mongen Jag vist icke har fått sport,
som denna lik, kan rätt den vägen
visa utt, Som lius och klart till faders
landett leder Ja! wisa hur från början och
till slutt en Christen sig till Himmla lifvet
rätt bereder.

Näst Herrans egen bok lått du för denna
vän en vän hos dän du äfter hämter
råd - Han skall med Guds hielp nog för
dig förklara, hwi du bevara skall Guds

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313:52.

vanskap frid och nåd. Och då när dagen
slutt och vagen enda tar. Di wist ej
finner dig af honnom då bedragen,
men nöid och glad från värden hädan
far beredd att mötta frälsaren uppå
den stora dagen HERRE JESU

1835

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313:53.

52
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I I R.

Wid ett Barns begrafning På Sanby Kyrkogård af Kyrkoherden
Chr Ringberg d 9 Juni 1835.

Det gick så wäl: Det gick så snart, att du
slap jämmerdalen, utti en snabb och lycklig fart
Du kom i Brolopssalen från jordens qval
till Himlens fröigd Där är du lycklig glad och
nöid; där lofvar du och siunger.

Vers 2

Helt liten tid bland oss du var, Men denna tid
var bitter, Hos Jesum och hans himla Far Din
Siäl i välust sitter der fins ej mera grått och qval
Nei där fins fröider uttan tal och Salig hett
oändeligt

vers 3

Hvad jorde dett att här hvar tungt. Dett Rekt
e ej så länge, Du kom ju dit där allt är lungt
I Helgonens umgänge der inga storm
mer mera gny: Der alla sorier motte fly för
glädien som der vankar

ACC. N:R M. 9313:54.

✓ 3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I alla fal jag vet och tror att du fick hielp att
bära i din plåga här han som där bor J
högden plär beskära ått sina Barn till
rikligt mått af Karft att draga har sin lott
af plåga och elände

vers 5

Du moste kämpa äfen du för Kronnan
som jag tänker: att ren din Frälsta siäl nu: Hur
härligt hon där blänker i Den Kronnan hvar
med du skall få bland de andra krönta
stå för Gudi och för Lamet

vers 6

När du fick se hvardt han det bar Då tror jag
du ej kunde: Din plåga mer nej ack vad var va
då din Krops elende mot Frälsaren som
ade mott sällheten som winkade och ropte
kom Johanna

vers 7

Kom kom si här ja har så Skönt i höga him
la husen; här skall du ochså få bli Krönt ibland
monga tusen som stå vit Kladda i en ra i den
na nya Salemssta och slå på sina herpor

ACC. NR M. 9313:55

wers 8

Din härpa skall du och så få så i likhet med
de andra och Konsten lära till att slå på
den med dem som vandra På stadens gator
mig till pris och söka var och en på sitt vis min
ära att upphöia

Så talte hon och hon fick brått att ta farväl
från Jorden att ta sin plats att få sin lått wid
sälla himlaborden. Farväl min Mor farväl
min Far ei någon tid jag mera har att dröia
här hos Eder

vers 10

¹⁰Fast ni blir qvar i sorgens him: så moste jag
mefara upp till guds stad jerusalam=Dar mig blir
godt att vara Ack gråten icke låfven Gud ert
barn går bordt Som Jesu Brud sin Brudgum til
att mötta 1843 ow/

vers 11

Tork bort din tår du mor som såg så ömt på
mitt elände=Wid Jesu moders brost iag låg och
Knaft min plåga kände=han smekte mig så
hiertans mild=och när från dig Jag hän blef skild
så tog han mig i famnen

54
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R **M. 9313**:56.

vers 12

Då glömde Jag på en gång bort=min smärta
mer j tiden= som hvar så litten och så kort mot
skonna Himlafriden=så nu min frälsta siäl
har fott=utti ett obeskrifligt mått häruppe
utti Höden

vers 13 vers 13

Ock när jag kom jag hälsning fick väl
kommen hit Christina frimodig jag till
Staden gick de sade du skall skina i Guds
hus som en siarna=där frälsaren sielf är Sol och Ljus
och mörker är försvunnen

vers 14 vers 14

Kan hända undren I väl på=hvim Hanne
så kärt helste j skolen dett och höra få, de tiugo
fyra älst=så roste och med dem ett tall=o
räkneligt i himmelns sal i välkommet
deltogo

vers 15

Hvarenda en war himmelskt glad= att
De mig hunnet hamnen vadenda en i
Herrans stad stod där med öppna fam
nen och sade hel dig kära brud= tag
på dig straxt din Himla skrud= som
redan för dig ligger

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313 57

vers 16

Du är så skön=så ren så wit du passar här j sta
den=väl dig som ren har hunnit hit=nu en bla
nd helgon raden=j Evighetens=Evighet=Du
wara skall och salighet=åttnuta oafkortatt

Vers 17

Nu är jag här nu blir jag här=och med Himmel
sk tunga=Jag till has pris= som mig har kär
och skolla med de frälsta siunga=de 24 älstas
song=och här blir tiden aldrig long ty här är
bara glädie

wers 18

Farwäl föräldrar och min slägt-Där mera
uppå jorden=här klädd utti min höktids
drägt. Jag säger er de orden= ack lagen
så att ni och få från uselhet till salighet
gå=när Dödens budskap kommer

Gudes Chr. Herm. Ringberg
Sandby kyrkogord

56
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:58.

manuskriptet varit att läsa för avskrivaren

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:59

och tag dig väl vara för verldens försått
Dätt fodras väl kämpning dätt kostar väl möda
Men evigt du sliper då pina möda och gråt

Wers 2

Den Himmelska Kronnan vist ingen fott vinna
Som icke fott vidkännas striderna Här
Den eviga sällheten Ingen fott hina
som genom gick verlden föruttan besfär
Jag mena besvären och möda för Siällen
I Kämpen med Sattan med köttet och verlden
Ej friad från sorgen var här Synda trällen
Fastän han blott lefde i luster och flärd

Wers 3

Men korset gaf Jesus till arf åt de sina
Som skola här vandra ått Himmelens land
ack klaga då aldrig för pröfningar dinna
Räk ut emot honom i Bönen din hand
I Striden var trogen i vaksamhet trägen
Lått Himmelska ordet få vara ditt lius
Dett upplifver modett dätt utviser vägen
Till Salighets lifvet till himmeläns hus

JB
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

*Bliss
Arhedsmag
K. Sander
Lund*

ACC. NR M.9313:60.

Wers 4

Är börian uppriktig fotsät då alvarligt
Tyredeligen böria är longt i från nog
Att slumra att kallna är vådeligt är farligt
Tenk mången fick lif men sen andeligt dog
Den menniskans sista blir ver än dätt första
Ty hiskeligt är att förlora Guds nåd
En sådan vist räknas bland syndare största
Ack kära Gif akt på mitt varnande råd

Wers 5

Will Gud kanske ännu vi råkas i tiden
Men detta står endast i Herrans hand
Men, måtte när sist vår tid är förliden
Wi glade få råkas i sällhetens land
där sorier ej spöras där tårar ej rinna
Där mera ej afveta nöd och besvär
Der Frälsarens trogna med glädje får glimma
Lomgt mera en nansin darnade här

159
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313:61.

60
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I I R

Wersar vid ett barns begrafning på Sanby kyrko-
gård af Chr. Ringberg.

Ack huru högst brottom han hadde
När budett kom från Frälsaren.
Som till den lilla flydde sade
Ack skynda dig kom hit min vän
I från en verld Som du ej känner
Men som så full af onska är
Du väntad är af salla vänner
I min och Fadrens Glädje här.
Dett gick Så fort han budet lydde
Dett gick så snart att bandet brast
Knaft var han här han genast flydde
Tog afsked från oss med en hast
Han fick vist syn på öpnafamnen
Ack kunde han väl dröja här
Han ankra fick i trygga hamnen
Ditt varje redlig onsker nå.

Ack salla Barn vad godt du funnit.
När du kom hem j Fadrens hus

ACC. NR M. 9313: 62.

67
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ack sälla mål du redan hunnit.

Där Jesus sielf är Sol och Ljus.

Ack lycklig du som slap att qvälias.

I denna nödens usla verld.

Där så många ängslas qvälias.

Bland sorger pröfningar och flärd

4 Jag Ser huru du af Englar buren.

I hast kom ditt där Herren bor

J Dödens nedre skillie muren

Ack huru blef din fröjd så stor

När Frälsaren sielf kom dig till möttes

Och ropade välkommen hitt.

Jag hämtar dig utti mitt siötte

Ack längtar siällar att komma ditt.

5 Dett är så hjertans godt att vara

J dässä fridens Ljufva him

Ack låttom oss ej mödan spara

Att vi en gong kan få salskap med däm

som där för tronnen evigt stånda

Ack alla där vitt klädda stå.

Där Gamla frälsta med de unga

På sina gyldne harpor slår.

ACC. NR M. 9313 63.

6 Ack att Jag i denna raden
Jnblandad blefvo med en gong
Ack att ock jag j Denna staden
Fjingo siunga Lamsens nya song
Ack att fingo för evigt vara
hos Gud där dässa frälsta stå
Uti en stor och härlig skara
Med Himla Kronor Prydda stå.

62
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313:64

63
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ÄLDRE MISSIONS SONG

författad af en ung Missionär (man säger aflidne missionär)
Johansen vid af resande ifrån Köppenham till Västindins
och til redan jnsänd med anhållan om des Jnförande i denna
Tidning.

Wers 1

Med Bibelen i hand
Til främmande land
Jag går men o Gud
Du velier ett odugligt sannings bud
Ett barn blir din tolk
Att frälsning förkunna för hedninga folk

Wers 2

Mig kaller din nåd
Jag vörder ditt råd
Fast Jag ej förstår
De salsamma vägar som du med mig går
Jag vet att din hand
Mig Skyder och leder på Sjö och på land

Vers 3

Med dig Jag så glad
Då vandrer åstad

ACC. NR M.9313:65.

64
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Och fråger här ej
Om utkonst om lycka om återkonst näj
En Pilleggrims sed
Var alltid att flytta förrän han Sat sig ner
vers 4

Ho ville väl då
Besina sig på
För Frälsarens skuld
Att gifva sitt lif denna hand ful med mul (?)
När sielf han lickväl
gick veligt J döden att frälsa vår siäl
vers 5

På vågornas hått
Jag sätter min fot
en bräklig kropp
På bräkliga bräder bejynner sitt lopp
Ho tro ej Guds hand
Man ser ju en fjäder kan drifvas i land
vers 6

Min Frälsare kär
hvad skall Jag då där?
Jag är ju ett barn
kan sielf mig ej akta för fiendens garn

ACC. N:R M. 9313:66.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hur skall dett så ske
När Jag ått de vilsne skal räddningen ge.
wers 7

Du ser Jag är ung
Och bördan är tung
hvi deler du så
att svagersta kuldror dett drygaste få
Men tyst jag tror Så
Du sielf hvil dett bära och Jag få se på.
vers 8

Siäl för ej förut
Ett oförsökt slut
Kanske j en graf
Du snart nog får laga din borda uttaf.
Som mästaren vil
Både frukter och frö hörer Herranom till.
vers 9

Farväl då all sorg
Ty Gud är min borg
Han kanner så väl
hyad mig görs behof för bade krop och för Siäl.
Ej feler hans nåd
för kommande dagar han skaffar nog råd.

ACC. NR M. 9313:67.

vers 10

Jag lemner så glad
Den folkrika stad
Der nådenens Sol
först börjat belysa min jskalla pol
fast mongen gong sen
min otrohets nedan för dunklad däs sken.

vers 11

Och nu - först och sist
O dyraste Christ
Kring haf och kring jord
Jag priser ditt mamn fast än mig fatas ord
Att föra dett utt
Ty vil Jag mig böja och sucka till slutt.

vers 12

Tag ära och pris
O Frälsare vis
Som utvager Sökt
Mig finna Som undan din nåd mig så krökt
Jag kysser din hand
ack holt mig då bunden j kärlekens band

86
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M9313:68.

67
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vers 13

J giönom din nåd
Ock kärliga råd
Blef otrön först röjd
min syndiga vilie till sanningen böid
Nu har Jag förstot
Att rätt kunna skillia på ont och på godt

vers 14

Straxt biuder du mig
En obana stig
Till främlinger gå
hvad sälsamma tunga Jag nys lärtförsto
Mig tyckes förut
att skuldrona Dingna för bördan till slutt.

vers 15

Ett brinnande lius
J Stormarnas sus
kan släkas langt mer
En rykande veka som sken icke ger
Mond Jag ej då har
Nog ordsak att tveka och helldre bli qvar.

ACC. N:R **M. 9313**:69.

vers 16

Dock verket blir lätt
Då Jag tenker rätt
Hur all min mission
är dett att förkunna att Jesus Guds son
Tiöpt syndarens siäl
Och har Jag tatt detta så har jag tatt väl

vers 17

Om ej någon Siäl
Jag vinner lickväl
Må jag vara nöid
Ej där öfver grämmas men tiena med fröid
Om vexten Jag ser
Då vil Jag och fröidas j Gud som den Ger.

vers 18

Välsigna oss här
velsigna dem där
Hielp Frälsaren San
Ditt rike föröka Så vitt som man kan
Gif kraft af din sår Sår
Att frälsa de arma borttapade får.

68
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:70.

69
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vers 19

Nu står ej mer kvar
Allenast Jag har
Befalt j Guds hand
De vänner som stå utti kärlekens band
Ty tar Jag med siål
af hvar som mig känner mit sista farväl.

vers 20

Mjn Lärare kär
för altdätt besfär
Haf tack ty du har
Mj varit j Christo en rättsinnig Far
Gif Jesu Oss mod
Att vitnes börd bära af ditt kors och ditt blod.

vers 21

Du bröder förbund
Haf tack för var stund
För summa ej här
Att söka den lönnen som ofvan till är
Jag ber var för sig
Att träget J bönnen nu tenka på mig.

ACC. N:R M. 9313: 71.

70
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vers 22

Ack trötnen ej be
att bättre få se
Ert hierte lag rätt
Ty mongen lick Marta ej söker blott ett
Ack blefve ditt santt
Att Frälsarens sinne rett voro bekant

vers 23

Ej någon af er
mitt ansigte mer ser
Doch fatter Jag mod
Vi äro ju döpte med stärkelsens blod
Ock mötas en gong
Där alla de frälste får sjunga en sång.

vers 24

Nu är Jag till reds
Att vandra till fredts
Tag Jesu min hand
Då Jag måste lemna mitt fädernas land
Jag tror du min vän
Af Kärlek mig gifver ett bättre igen.

Ammen

Tillhörig Olof Jönsson Fröslunda Olof Jönsson.

ACC. N:R M. 9313:72.

71
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I J N

Werser upläsne j Källa kyrka d 12 Nov. 1838 Efter tack-
säielsens för Bonden Per Larsson j Qvanstad Lilla Son Joh Agust
som dog d 9 Nov. 7 dagar gammal och Bonden Jonnas Persson j
Hagelstad. Tvill barn Sonnen Nills som afled d 11 sama mån. -
3 månader 9 dagar gam.

Wers 1

Ljiksom de sade varandra till de skyns
da bort de bäge sälla små Kom Nils
sade Johan om du vill Så skolla vi rätt
straxt till Himla=hemmet gå Där hafva
wi ändock vår rätta bästa Fader, vår Broder
Jesus är - och kronnan hon blir vår Ja!
svarar Nils där ofver blir jag glader, ty
ej en usel verld blott uselhett jag får

Wers 2

Så sakt - så gjort och Jesus bifall gaf
Och Johan Haster först verkställa sitt be-
slut Nu kaster också Nils sin lilla
vandrings staf. Han efter dröja vill ej
knapt här en minnut. Dock moste Han

ACC. NR M. 9313:73.

bli qvar ännu j 2ne dager Så ville Han
af dän han lifvet fick Emeler tid
han sig till Resan fardig tager och
se förren sollen upp han bort från verlden gick

Wers 3

Nu mötas Siällarne de begge sälla där
j går på morgonen för en sollen här sitt
sken fick sprida j vår verld - och sade
här - Ja haär att vara är rätt godt - Ack
Ja! vi smaka ren vår del af Hjmlens
fröid nu skolla vi här sjunga Hans
prjs som ryckte oss j från den låga Jord
hans låf förkunna här de gamle och de unga
och alldrig nonsin blir här någon sorg förspord.

Wers 4

Jag Lycklig resa då - Dätt var rätt hjert
tans godt, att nj jfrån vår hverld en sådan
hastig färd Här fingo görra - Ni har redan
nu förstott, Att verden jcke var Er minsta
kärlek värd. O! att vi kunde rätt oss jinner
ligen längta. Att lika som till faders=
husset gå och dagligen ju mer därefter
önska trängta, Att en gong licka, som nj Ett

72
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313: 74

73
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Himla=arf undfå

O! må vi här till Guds behag så redeligen
vandra, vår pröfnings vandring är ej long
men dätt vill till om döden blir en ofvergong
Till rätta Lifvens nutning

Wid Jonnas Pärssons Tvillings barns Nils begrafning den 19
Nov. 1837 Hans syster - Elin dog den 10 octi 1837

Wers 1 (2)

Då fick Jag stor lust att så hädan
farra för att bland de sälla så lyckligt
få vara Ja lust att få finna den bort
gongna där. Där Jesus sielf sollen
och lifs Ljuset är

wers 2

Min syster gick bort till de
saliga landen. Jag hördt att hon Ankrat vid
Himmelska stranden Att Jesum annamat des
dyrköpta siäl att hon nu där uppe j höden mår väll

wers 3

Här mera på engong junder ett hjerta
vi lågo till sammans och foddess med smärta
nu och så till sammans i Himmeläns höid
vi nuta vår del af den saliga Fröid

ACC. NR M. 9313: 75.

Wers 4

Wi fingo där uppe hvaddera sin Kronna, ty
wi egde Jesum j hiertat med trona hvadera
nu eger sin helgona-skrud och Jesus oss kall
lar sin älskade Brud

Wers 5

Med heligaste fröid Ja! med lust och med
gamman vi siunga bland frälsta där uppe till
sammans. till samman vi gräto och qvidde
ju här - Tillsamma vi fröidas och låfsiunga där

Wers 6

Jag! lyckliga små som här sluppo från qval
och fingo jnträda j Himmelska sallen=vi Eder
lyckönska till denna er lott; Till kronnan till
arfvat som ni hafver fått

Wers 7

Ack vilen nu roligt här i denna Jorden
och venten j Siällar! att en gong de orden
sin visa fullbordan och så skollen få att
kropparna härligt skolla uppstå

74
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313: 76.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Wers 8

Ja! vilen små syskon - I Frälsarens vänner.
Er släktskap med honom så fröidad jag kän
nar, Min Syster, Min Broder, min sköna
min Brud, Så heta ni nu uti Er helgona Skrud

Wers 9

Wi önska få komma upp till Er j höiden
och dela med eder Den saliga fröiden ack
att en gong när vår resa går på, Vår siäl
fick Er råka j Himmelen då

Wers 10

Ack godt om vi kunde rätt alfvarligt längta
och kämpa och strida och bedia och trängta
Till däss vi fullbordat här pröfningens lopp
Och så fingo do med förlosningens hopp

Wers 11

Då fingo vi träffa både er och de andra
som uppe i höiden med kronnorna vandra
Då fingo vi lika så sälla som de, med
ögat förklarat vår Frälsare Se

ACC. NR M. 9313:77.

76
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Då Pär Larsson Sån Joh. aug utt j Qvarn
stad begraf: j källa kyrko gård d 12 Nov. 37: 7 dg.

Wers 1

Från vår usla jord till Himlens sälla him
du for så snart du lilla. För Jesus var dig kär
han ville dig så väll. du hade ingen ting
att här blan oss Förspilla Nej! hastigt flytar sig
din renna sälla siäl upp till dätt liufva
land där inga sorger vanka där jdel salig
het Så glad du åötta fick den sällhet du
nu har, går öfver all vår tanka, väl dig att
du så fort bort från vår sällskap gick

W 2

Jag wet att när du kom så skyndat säkert
dig till möta. En skara uttaf dem, som alltid
holla vakt. Wid Himlens höga hof, till
Jesu ömma skötte, De föra dig med fröid med
seger rop och Kraft. Nu gläntsar väl oss du
uti den Nya staden, I skruden, som du fick
j Dopets helga flod nu är och så en j skönna
Helgon=raden, Ty arfsynden släp du i JESU blod

ACC. N:R M. 9313:78.

W 3

Farväl du himlens älskling du som tog farväl
från verlden, för än hon hinna fick bött röfa
här din skatt, för än att du bedrogs af luster
ne och flarden. Du sade hänne glad med alla
en godnatt, sen somnar du så sött uttid din
Jesu armar=som kysste siällen din j dödens
ögna blick och vaknar en gong nöid hos
den som sig förbarmar Hos honnom där du
rik din, Himla arfs=rätt fick

W 4

Att du gick bort från Oss dätt är ej skäll
att begråta, vi garna unde dig att du
fick flytta borrt I från en verld
varäst med kindna så våtta, Den sorgsna
vandrarén går, fast bannan är nog
kort men där du vistas nu, Där synes
jnga tårar, Där är ej nogen verk och
jcke, något rop, Nej! alt Ja alt dätt
som vårt arma hierta sårar I verlden
från skildt är de frälstas siälars hop

77
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:79.

Wers 5

Stoft hyddan din vi nu förtrott ått
Jordens tysta gommar Där ligger
hon j ro till verldens sista dag Ja Jesus
skall ej dän en annan gong förglömma
När tidens klocka slår sitt sista tim
me slag. Då öppnas denna grift,
Du lemnar då din kammer, För att
en ingong få med siällen som för-
utt I Himmelens sälla land licksom
en stierne flämmar, och nuta sedan
får ny salhet hvar minnut

Wers 6

Wandrare om du vill finna
Barnens sälla Himla=lott
Lått Guds anda dig på minna
Lärdommen som du har fått
att vi blodt med barna sinne
Barna=arfvat kunna få
Dänna lärdom haf i minne
Tro och lef och vandra så

78
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR **M. 9313**:80.

79
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Trättonde dagen 1838 i källa kyrka hållen
af Kyrko herden Herr C.H.Ringberg
Ingong Fadren sielf hafver eder kär
efter dätt i haden mig kär, Joh 16:28,29
Emnet) Sielar som hafver sin frälsare
kär blifver af nåd belönte med den him
melska fadrens kärlek 1o P:) Siällar
som hafva sin Frälsare kär (1o) hafver
ett outsläkligt bejär att komma till Fräl
sareh (2o) De våga de största uppofringer
för vinnandett af dätt enda målet att få
komma till Frälsaren (3o) under kasta
sig alla mödor och genombrytta alla hin
der för att vinna sin önskan (Pr2.) så
danna siällar blifver af nåde belönte med
den himmelska fadrens kärlek (1) så att
han franhielper dem till HERREN Jesum
förmedelst sin heliga Andas och sitt ords
ledning (2o) att de blifva under ligen
uppehollene under de pröfningar som
de moste iennomgå (3:) att de blifva
bevarade från de försätt och stämplingar
som, Deras andeliga fiende för dem anläger.

Handwritten signature

ACC. NR M. 9313:8/.

(1-sta) Sön: eft, Fra: dag: källa 1838
Ingong) Jag hafver ung varit Ps 37,25
Emnet, De flästa menniskonas bedröfveliga
ungdoms minne lärrika och varnande
för dätt uppvaxande släktet
(1) Jag hafver ung varit men min ungdoms tid
jnrättades icke efter det stora
mönster som min frälsare mig Gifvet
och där före moste Jag med blygd och
ånger se till baka på dessa flydda
dagar. (2) Jag har ung varit men
låttit verlden och hannes fåfängliga
lusta bedraga mig att uppofra det goda
som jag såsom ett littet barn egde
3o) Jag har ung varit men fastän jag
blef medtagen till Tämplet så hade Jag
dock ingen nytta af mitt vistande där
(4.) Jag har ung varit, men minna, för=
stodo icke att föra mig tanken på. eller
under visa mig om hvad som då var
mig nödvändigaste (5¹) Jag har ung varit
men visade icke mina föräldrar den kar
lek aktning och lydnad som det haft rätt att fodra

Chr, Herm, Ringberg

80
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313: 82.

Julledagens Ottesong C.H.Ringberg kalla -38

Hvad är det för ett Skri och glädie uti
de Ebrers läger - 1 Samuel 4,6

Ämnet - Orsaken till de gladierop och
fröidesonger, som på denna morgon stunden
Ljuda j de Christna Tempet, 1mo) De tenka
på den befrielsen från otrons och vantrons
mörker och villfarelse, Som genom dagens
stora händelse blifvit grundlagd

2de) De komma j håg den dyra Hjmmlaskänken
den kostelia Julgåfvan, som de fott. 3^{tio})

Alla fördelarne, som genom Jesu ankomst
blifvit beredde ått dett fallna Mennisko
släkte. 4to) Att en fast grund blivitt lagd
för Christus, hvilkens bestånd och fottfarande
jntil verldens ända.

Julledagens hogomässa kalla -37

Gudar äro komne ned till oss i mennisko
liknelse - App G 14, 11

JESUS, en evig Gud, På denna dagen ned
kom j Mennisko liknelse, 1ma) För att

81
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9313:83.

Kunna såsom Menniska bära dett straff,
Som Menniskosläktes synder verde våro
2de) För att genom uthärdandet
af alla kropsplågor och ellände borttaga
Förbannelsen från de Plågor och den
Usselhet, som vår krop för Syndens skul
här j verlden är under kastad, 3^{tio}) dett vi
måtte desto dristigare gå fram till Honom
och genom honnom till Fadren med
våra bönnar j vår Nöd. 4to) För att gifva
oss den trösten att Han som sielf ärfaret
vårt ellände och Så har med oss ett in
nerligt med lidande. 5to) För att med
sitt exempel lära oss huru vi skolla anse
verlden och hennes ting.

82
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR **M. 9313:84.**

NYÅRSDAGEN KALLA - 38

Lått mig höra glädje och fröjd - Ps 51.10

Ämnet. Jesu namn, det största fröjdee=

Ämne på dett nya året. 1°) P. 1 Jesu namn

innefattar att vi, arma syndare hafva en

frälsare, 2^e) P^o) Jesu namn påminner

Oss att wi hafva en god Förebediare

3^{ti}) P.) Jesu namn på minner Oss om att vi

få gå till Gud med våra bönnar och med

hopp att de blifva hörde, 4to) P.) I Jesu

namn kunna vi gå till våra lofliga yrken

och forehafvanden och hoppas att Gud dem

vill välsigna - 5te) P^d) I Jesu namn

kunna vi gå trygga emot tidens växlande

skiften 6to) P:1 Jesu namn skall sielfva

döden mista sin fasa och blifva ljuflig

och karkommen ifall han under detta

år kommer att göra oss sin Påhälsning

83
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313: 85,

84
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jngong Jag 3,2, I I N 4de efter Trint

Ämnet - Nogra visa och välgörande lärdommar

som är att hämta från dess almänt gällande

sanningen att jngen är fri från fel och brister.

1de) i anseende till Oss sielfva 2do) i anseende till andra

1°) 1°) vj hafva icke väl att tycka väl om oss sielfva

3^{dio}) vi böra verken vard skonsamma vid vara

sielfpröfningar eller benägen till ursektande

och öfver skylande af egna fel

4de) vi böre soka förbättring fran egna fel

2do) 1 mo) Hos Oss bör icke vara bejär att upp

tacka andras fel eller en benagenhet att

hart bedomma dem-

2do) vi böra Järna domma äfven nästan till dett

besta, Så langt dett kan stå till sammans

med sanning och ett godt samvete

3to) vara velig att förlåta

4to) med flitt soka den felandes upprätelse -

ACC. N:R M. 9313:86.

MIDSOMMERSDAGEN. 39

Ingongen

Wish 223

kalla

Ämnet Guds stora och härliga ändamål
med människan

1°) hvar utti dätt består. 2do) hvad han i nåde
giort och annu gör för däss befrämjande

3^{tio}) när dätt uppnas oeg vinnes

1mo) a) j andseande till den när varande tiden att
4 hon må kommande till egande och bisitning
af alla de förmånar och dygder hvilka uttmärka
henne sasom en benådad.

b) j anseande till den till kommande verlden
att hon måtte kuna passa och vara skicklig
att vara där j bland hans folk

2de) a) Han har genom sin Sons utgifvande beredt
henna tilfälle att komma till åttnutande
af nådens förmånar här i tiden

b) Sende han sina Tiänare för att bereda
människorna till dässas emottagande.

3^{tio}) a) när den nådens förändring hos hänne sker, som
både gör henne olik sig sielf efter hvad hon var
af naturen och olik de andra människorna,

Handskriftens äkthet bekräftad

JK
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:87.

som andra efter kött

b) när hon sedan vandrar genom verlden
såsom en främling och vid betraktandet af
sin högre kallelse och sträfvande för att
vandra den verdigt. icke fästa sig
med hiertat vid någott af dett jordiska.

Dassa ingonger är begangade af Kyrko herden
Chr Ringberg Kalla 1839

86
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:88.

I I R Ingongen Ps 107.30

5 Sondagen eft tre faldi källa 39 Jngen Ps 101. 30 v
En trogens Siäls fulbordande önskan då hon får sätta j land
vid Salighets stranden

1°) Hvad som med hanne förut sig tildragit - 2do) Huru
glad han då är:- (1°) har han vågat en redelig utgong
från verlden - 2: lagt utt från landet. 3°) Har han
brukat alvar med alt som andgår salighets saken

lakt utt på diupet. 4:) Har han mongen gong andset
sitt sig hafva för alt ändeligt andvänt en fruktlös
möda - Arbetat hela dagen och fott intet

5°) Tryggad vid Jesu ord och löften har han oaktadt
alla hinder och mostond föresatt nitiskt och beständigt
sträfvande för siälens frälsning på Jesu ord kastat utt
nätet

6 Nogen gong fott se sitt sträfvande rikeligen belönt
då beslöto de en mähta stor hop fisker

7 Har och varit sina med menniskor till andelig hielp och tjänst
de vinskade ått sina stallbröder.

2do) att alla stormar nu tystnat. (21:) att alla strider
äro slut- 3) att han skall få vara hos sin frälsare
altid - De öfvergåvo altsammans och fölide honom

Slut sprak Phil 3:10.11 Chr Her Ringberg

87
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:89.

88
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mimnes Song = Öfver vise Pastor och Kommenister I
Svenliunga Pastoratt här Magister, Jacob, Otto, Hoof.

Till grafven vi föllie, en herde
I dag - Ett sände bud, uttaf den
stora: Nu hyddan är fallen som
lenge är svag. och Fåren en her
de förloratt

- 2) Men lenge bered har han väntatt
På bud, att af lägga hyddan som lutatt
han himlof nu fott af sin herre och Gud
Och Jordiska vandringen sluttat
- 3) J Siuttio år här i mödornas land
han vandratt och bördorna dragitt
och trött var den gamle; men utaf Guds hand
af nåd han nu vilan mottagitt.

- 4) J Tiden han sökte utträtta dett kall
Gud honom befalt här utföra
Dett är nu fulländat och evigt han skall
De himmelska skaror tillhöra.

ACC. N:R M. 9313:90.

82
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 5) Både fiärran och när hans varning
Till syndare alla på Jorden gick fram
Och Fåren han ledde till Guds rena lam.
han lärde med Järning och orden
- 6) Willd Ljuf var hans lära
med sälta bemängt.
och jnträngde diupt i den Siälen
som fordom för nåden, hårdt
varit tillstängd.
ömt rörd hans ord syndaträlen
- 7) Men ej blott att röra hans syftemål var
Dett äfven var väcka och leda
Han visade vägen så öpen och klar
Till den som kan hiertan bereda,::
- 8) Hans nitt var allvarligt, att samla en hopp
uttaf frälsta siälar till herren
och väldigt från honnom gick bättringens ropp
Till syndare nära och fjärran,::

ACC. NR M. 9313:9/

90
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 9) Kring honnom församlades skaror af folk
Då han denna smorde upptråde
I Templen en nådens och sanningens tolk
Prädickande tröst för de rädde:,:
- 10) Med ömhet ått var himla sökande siäl
han enskildt gaf vård den sökta
att kunna bered med menniskors väl
hans glädie och sälhet förökte
- 11 Och himma på floghult så morgon som qväll
Meddelandes råden de mogna
Och från Patriarken så fridsälla
him gingo så glade de trogna:,:
- 12 Hans nitt för Guds ära ej slocknade utt
Så länge j bland oss han vistats
Han Jesum förkunna till lefnadens slutt,
Hur mycket om honom man tvistatt.
- 13 Tillbörligt han mente dett vara att så
så länge i hyddan han bodde
Förmana uppmuntra att de motte få
Beholla i minne som trodde:,:

ACC. N:R M. 9313: 92.

9/
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 14 Nu tystnad är tungan nu kroppen är stel,
Nu ögonnen lagda tillsamman ,
Nu tystna och de som förstorat hans fel,
Nu Jesus dem glömt allesamman:,:
- 15) Nu hamnen du hunnit du tiennare god
Nu lönnen du fott i ditt höga,
Nu skåder du säll den dig tiöpt med sitt blod
Nu alt strålar klart för ditt öga.
- 16) Och Himmelska glädien den herren beredt
ått dem honnom trogna förblifva
Den öratt ej hört och den ögatt ej sett
af nåd Gud dig evigt skall gifva
- 17) Så hvila i grafven du trötte i frid,
Tills dagerna hafva en ända,
Nu sluttad är mödan all kamp och all strid
sen Siälen till himmelen fott lända:,:
- 18) För vänner och fränder är saknaden stor
nu hvilan dig unnas af alla
Nu lofvet du delatt med änglarnas kor
För Lambet du får nederfalla:,:

ACC. N:R M. 9313:93.

92
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 19) Din karäste syssla i lifstiden var
att lambet Lofsiunga beprisa
Nu tungan är ledig nu rösten är klar
Att siunga de saligas visa:,:
- 20) Dig biuda nu fåren dett sista farväl
Med tår=fulla ögon och smärta
Ty du är nu borta som lius gaf vår siäl
och tröst gaf vårt sorgfulla hierta;
- 21) De fattige monge du mättat och klätt,
Nu gråtta. - Du från dem är gongen
Och tjänarna hvilka som barn du har glätt
Nu siunga med sorg minnes songen
- 22) Med dem blander makan du lemnat har qvar
Sin saknad sin sorg alla stunder
af henne hökt älskad och aktad du var
att hon dig begråtta vad under? :,:
- 23) Hon glömde dig alldrig din åldriga helft
hon alltid din kärlek var verdig
hon trogen dig varit vad ödna välf
hon snart ock för siörden är färdig.

ACC. NR M. 9313:94

93
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 24) Från himlen han räcker dig handen så ömt
din himgongna vän och din maka
kom huldaste qvinna din vän dig ej glömt
kom här är stor sälhet att smaka:;
- 25) Din krona dig väntar dig väntar din skrud
som ligger här för=dig förvarad
Med mig hundrade tussende önska til Brud
dig Prydda bland helgona förklarad
- 26) Nu Sången Jag sluttar ej mer görs behof,
ått minne för vennarna kara
Ty Sent eller alldrig han dör Pastor hoof
Bland dem han förkunnatt Guds lära.
- 27) En önskan för hiertatt blott återstår än
Må Gud dem af nåde uppfyla!
I Hjmlen tillåt oss med vår himgongne vän
Din son alla Prisa och hylla!

Minnessong öfver vise Pastorn och Commenistern i svenliunga
Pastoratt, Herr Magister Jacob Otto Hoof. Tecknad af en
uttaf des vänner lämpad efter Texten för licktalet
2 Petri 1. 13 14 15 uppläsen på begrafnings dagen den
den 24 Janu 1839 J Holtsliunga kyrka och På bejäran af den

ACC. N:R M. 9313:95

bortgongne Lärarens vänner samt till föremån för de fattige
i Holtsliunga Socken, Till trycket befodrad af

S,I,Meuller:

Pr. och P. J Miöbäck

94
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9313:96.

S O N G Song

Bröder och Systemer Himmelens vänner
Kom lått oss gå upp=ått Gollgatta Berg
lottom oss där omjorda våra länder
Med sanningens gördel och bruka
Andans svärd.

- 2) Låttom oss hafva förterna skodda
att gå i strid emot Diefvul tiött och verld
låttom oss resa till Betlehems krubba
Sedan liger vägen till golgatta Berg
- 3) Jag där liger kläder Jag där liger rustning -
för alla de stridts men som våga sig utt
att strida mot köttet och alla des luster
Jag de skole hafva en Kona till slutt.

MDCCCXXI

OLOF JÖNSSON

Olof Jönsson

- 4) Hör vad som lofvas vid är du så feger
Statt ej och frukta men kom och följ med
Jesus går före och vi få gå efter
dett skal ej hafva med oss någon nöd.

95
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M9313:97.

96
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5. Hvad är dett som hindrar att du ej kan komma
hindrar dig något af jordens grus?
statt här ej lengre och dig begrunda
se ej tillbaka men skynda dig fort
- 6) Den som har svårett vid alt
detta försaka han har ej smakat
på kärlekens kraft
h/ ha har ej smakat Dett liufliga
tvånget - som tvinger en siäl till
att öfverge alt
KOM MINNA WÄNNER
- 7) Kom mina venner vi villiom då våga
Utti dett liufliga kärlekens tvång
kom lått oss gladeligen fölia varandra
och vandra i kärlek hela vår gång
- 8) Kom mina vennar vi villiom då våga
Lifvet och blodet för vårt fädernas land
Dett blifver glädie att en gong
få skåda: Brudgummen på den himmelska Strand

ACC. NR M. 9313:98.

- 9) Kom lått oss gå uppå Bergetn
att dricka; jnnan vi grager ått
striderna utt. Ty annast så kunna
vi snart blifva trötta; Om vi
ej dricka var enda minnutt.

97
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV